Nr. 2. Warszawa, dnia 28 lutego 1921 r. Rok IV.

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA SPRAW WEWNĘTRZNYCH.

Cena numeru pojedyńczego 15 mk. „Dziennik Urzędowy" przyjmuje ogłoszenia instytucji społecznych i użyteczności publicznej, od osób zaś prywatnych tylko takie, które wynikają ze stosunku do władz rządowych i powyższych instytucji.

Cena za wiersz drobnego pisma jednoszpaltowego 1 mk.

Redakcja i Administracja: Nowy-Świat Nr. 69, telefon Administracji 49-39. Redakcji 304-22.

TREŚĆ: Treść ustaw, rozporządzeń i przepisów, zamieszczonych w „Dzienniku Ustaw" i „Monitorze Polskim".

Dziennik Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej.

Nr. 98 z dnia 23 października 1920 r.

Poz. TREŚĆ:

Nr. 99 z dnia 26 października 1920 r.

Nr. 100 z dnia 30 października 1920 r.

688. Rozporządzenie Prezydenta Ministrów z dnia 25 października 1920 r. w celu wykonania ustawy z dnia 13 lipca 1920 r. o uposażeniu nauczycieli i dyrektorów państwowych szkół średnich ogólnokształcących, seminarjów nauczycielskich i preparand oraz wizytatorów.
689. Rozporządzenie Ministra Spraw Wojskowych w sprawie wykonania ustawy z d. 15 lipca 1920 r. w przedmiocie rozciągnięcia obowiązujących przepisów o nadzwyczajnych dodatkach drożyźnianych dla emerytów cywilnych oraz wdów i sierot po nich, na emerytów wojskowych oraz wdowy i sieroty po nich.

Sprostowania:

a) do rozporządzenia Ministra Roln. i Dóbr Państw. (poz. 585);
b) do rozporządzenia Ministra Roln. i Dóbr Państw. (poz. 586);
c) do rozporządzenia Ministra Kolei Żelaznych (poz. 663).

Nr. 104 z dnia 13 listopada 1920 r.

690. Rozporządzenie Ministra Skarbu z d. 31 października 1920 r. celem wykonania na obszarze b. dzielnic rosyjskiej i austrjackiej ustawy z dnia 8 lipca 1920 r. w przedmiocie opłaty stemplowej od kart do gry.
691. Rozporządzenie Ministra b. Dzielnicy Pruskiej z dnia 31 października 1920 r., rozciągające moc obowiązującą rozporządzenia Ministra Skarbu celem wykonania ustawy z dnia 6 lipca 1920 r. w przedmiocie opłaty stemplowej od kart do gry na b. dzielnicę pruską.

Nr. 105 z dnia 17 listopada 1920 r.

692. Ustawa z d. 28 października 1920 r. w przedmiocie przeprowadzenia wewnętrznej przymusowej pożyczki państwowej.
693. Rozporządzenie Ministrów Skarbu oraz Przemysłu i Handlu z d. 5 października 1920 r. w sprawie zniesienia cła w złocie od taśm (bortów) szychowych o szerokości $1^1/_2$ cm. i mniej.
694. Rozporządzenie Ministra Skarbu z d. 13 października 1920 r. w sprawie zwrotu kosztów podróży członkom i zastępcom członków Komisji podatkowych, tudzież mężom zaufania na obszarze b. zaboru austrjackiego.
695. Oświadczenie Rządowe z dnia 23 października 1920 r. w sprawie opublikowania przez Rząd Rzeczypospolitej Francuskiej Konwencji, zawartej dnia 3 września 1919 r. pomiędzy Rzecząpospolitą Polską a Rzecząpospolitą Francuską, w przedmiocie emigracji i imigracji.
696. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z d. 29 października 1920 r. w przedmiocie zmiany art. 7 rozporządzenia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z d. 12 lutego 1919 r., dotyczącego przepisów wykonawczych do dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. o widowiskach.
697. Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 30 października 1920 r. w przedmiocie wprowadzenia w życie ustawy o obrocie towarowym z zagranicą.
698. Rozporządzenie Ministrów Skarbu oraz Przemysłu i Handlu z dnia 6 listopada 1920 r. w przedmiocie zawieszenia cła od surowca żelaza.

Nr. 106 z dnia 18 listopada 1920 r.

699. Ustawa tymczasowa z dnia 29 października 1920 r. o uposażeniu osób wojskowych.
700. Uchwała Sejmu Ustawodawczego z d. 29 października 1920 r. w sprawie uchylenia rozporządzenia Rady Obrony Państwa w przedmiocie ogłaszania w czasie wojny wiadomości, dotyczących wojska i spraw obrony Państwa.
701. Rozporządzenie Rady Ministrów z d. 15 listopada 1920 r. w przedmiocie przedłużenia mocy obowiązującej rozporządzenia Rady Obrony Państwa z dnia 18 sierpnia 1920 r. o zawieszeniu postępowania sądowego w sprawach cywilnych dla osób, pozostających w służbie czynnej wojska polskiego.
702. Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych w sprawie zmiany i uzupełnienia przepisów o kolejności przyjmowania nadawanych do wysyłania ładunków oraz o wykonaniu planu przewozowego na zasadzie kolejności.

Nr. 107 z dnia 22 listopada 1920 r.

703. Rozporządzenie z d. 30 października 1920 r. w przedmiocie organizacji i przepisów postępowania urzędów oraz izb przywozu i wywozu.
704. Rozporządzenie Prezesa Głównego Urzędu Likwidacyjnego w przedmiocie regulaminu Komitetów Likwidacyjnych.
705. Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości w przedmiocie utworzenia Okręgowych Dyrekcji Więziennych we Lwowie i Krakowie.
706. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych w przedmiocie uchylenia zakazu funkcjonowania kabaretów, sal tańca, sal weselnych i t. p. oraz urządzania zabaw tanecznych.

Nr. 108 z dnia 25 listopada 1920 r.

707. Ustawa z dnia 4 listopada 1920 r. w przedmiocie uregulowania spraw dobrowolnej oraz przymusowej migracji ludności.
708. Dekret z dnia 3 listopada 1920 r. o wywłaszczeniu gruntu na rzecz cmentarza grzebalnego w Lisowie.

709. Dekret z dnia 3 listopada 1920 r. o wywłaszczeniu gruntów pod budowę kolei wąskotorowej Sochaczew-Tułowice-Wyszogród.
710. Rozporządzenie Rady Ministrów z d. 18 października 1920 r. w sprawie organizacji statystyki ruchu naturalnego ludności.
711. Rozporządzenie Prezydenta Ministrów i Nadzwyczajnego Komisarza do walki z epidemjami z d. 30 października 1920 r. w przedmiocie utworzenia kordonu sanitarno-policyjnego wzdłuż linji rzek Niemna, Świsłoczy, Narwi, Bugu i Zbrucza.
712. Rozporządzenie w celu wykonania ustawy z dnia 13 lipca 1920 r. o uposażeniu nauczycieli publicznych szkół powszechnych, inspektorów szkolnych i zastępców inspektorów szkolnych.
713. Rozporządzenie Ministra Skarbu z d. 15 listopada 1920 r. w przedmiocie przedłużenia terminu dodatkowego stemplowania kart do gry.
714. Rozporządzenie Ministra Skarbu z d. 16 listopada 1920 r. w przedmiocie zmiany art. 15 rozporządzenia o ograniczeniu obrotu dewizami i walutami zagranicznemi.

Nr. 109 z dnia 30 listopada 1920 r.

715. Rozporządzenie Rady Ministrów z d. 4 listopada 1920 r. w przedmiocie przekazania Ministrowi Przemysłu i Handlu spraw, dotyczących górnictwa i hutnictwa, gazownictwa, gospodarki elektrycznością oraz miar i wag na obszarze b. dzielnicy pruskiej.
716. Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 26 października 1920 r. w sprawie uzupełnień przepisów kolejowych ajencji celnych.
717. Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 6 listopada 1920 r. w przedmiocie uregulowania produkcji węgla kamiennego.
718. Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 9 listopada 1920 r. o zniesieniu sekwestru kości.
719. Rozporządzenie Ministra Aprowizacji z dnia 19 listopada 1920 r., uchylające rozporządzenie w przedmiocie obrotu bobem, wyką, rzepakiem ozimym i letnim, łubinem, seradelą i ich przetworami.
720. Rozporządzenie Ministra Skarbu z d. 19 listopada 1920 r. w przedmiocie przyjmowania zawinkulowanych obligacji austrjackich pożyczek wojennych przy wpłatach na 5% wewnętrzną długoterminową pożyczkę państwową z r. 1920.
721. Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 22 listopada 1920 r. w przedmiocie podwyższenia taryfy osobowej i bagażowej.
722. Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 22 listopada 1920 r. w przedmiocie podwyższenia Taryfy Ogólnej na przewóz towarów, zwłok i zwierząt, obowiązującej od dnia 1 czerwca 1920 r.
723. Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 23 listopada 1920 r. w sprawie ustalenia cennika skór surowych.
724. Rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej z d. 6 listopada 1920 r. o podwyższeniu maksymalnej płacy ustawowej dla osób, ubezpieczonych w kasach chorych.
725. Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 24 listopada 1920 r. w przedmiocie podwyższenia wysokości odszkodowania za zaginięcie, uszkodzenie lub brak wagi bagażu oraz przesyłek towarowych.
726. Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych w przedmiocie podwyższenia od d. 1 grudnia 1920 r. taryfy osobowej w klasie III i II na linjach Towarzystwa Akcyjnego Łódzkich Wązkotorowych Elektrycznych Kolei Dojazdowych.

Nr. 110 z dnia 6 grudnia 1920 r.

727. Ustawa z d. 26 listopada 1920 r. o wstrzymaniu spłaty dzierżaw i czynszów wieczystych w dobrach państwowych na obszarze b. zaboru rosyjskiego.
728. Traktat między Głównemi Mocarstwami sprzymierzonemi i stowarzyszonemi a Polską, podpisany w Wersalu 28 czerwca 1919 r., ratyfikowany ustawą z dnia 31 lipca 1919 r. (Dz. U. Nr. 35/20, poz. 199).

Protokół złożenia dokumentów ratyfikacyjnych Traktatu.

729. Dekret Naczelnika Państwa z dnia 19 listopada 1920 r. o wywłaszczeniu nieruchomości na rzecz budowy kanału żeglugi Bug-Warszawa.
730. Rozporządzenie Rady Ministrów z d. 18 listopada 1920 r. w przedmiocie obliczania dodatków drożyźnianych do uposażenia osób wojskowych.
731. Rozporządzenie Ministra b. Dzielnicy Pruskiej z dnia 26 listopada 1920 r. w przedmiocie terminu dodatkowego ostemplowania kart do gry.
732. Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 29 listopada 1920 r. w przedmiocie podwyższenia taryf osobowych na wązkotorowych kolejach państwowych na obszarze Warszawskiej, Radomskiej, Krakowskiej i Lwowskiej Dyrekcji Kolei Państwowych.

Sprostowanie do Traktatu Wersalskiego (Dz. Ust. 1920 r. Nr. 35, poz. 200).

Nr. 111 z dnia 11 grudnia 1920 r.

733. Ustawa z dnia 29 października 1920 r. o spółdzielniach.

Nr. 112 z dnia 11 grudnia 1920 r.

734. Ustawa z dnia 19 listopada 1920 r. o upoważnieniu Ministra Skarbu do udzielenia gwarancji finansowej do sumy 400.000.000 marek polskich.

735. Ustawa z dnia 23 listopada 1920 r. w przedmiocie zmiany §§ 23 i 25 ustawy z dnia 23 maja 1873 r. o układaniu list przysięgłych (austr. Dz. Ustaw Nr. 121).

736. Ustawa z dnia 25 listopada 1920 r. o zawieszeniu działalności sądów przysięgłych w niektórych okręgach sądu apelacyjnego lwowskiego.

737. Ustawa z dnia 25 listopada 1920 r. w przedmiocie przyznania obligacjom Towarzystwa Kredytowego Przemysłu Polskiego gwarancji skarbowej oraz uproszczonego ściągania należności rzeczonego Towarzystwa.

738. Ustawa z dnia 26 listopada 1920 r. o kredycie Skarbu Państwa w Polskiej Krajowej Kasie Pożyczkowej.

739. Ustawa z dnia 26 listopada 1920 r. o dalszej emisji biletów Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej.

740. Ustawa z dnia 26 listopada 1920 r. w przedmiocie częściowej zmiany rozporządzenia Rady Obrony Państwa z dnia 25 sierpnia 1920 r. o jednorazowej daninie na potrzeby wojska.

741. Rozporządzenie Ministra b. Dzielnicy Pruskiej z dnia 25 września 1920 r. celem wykonania na obszarze b. dzielnicy pruskiej ustawy z dnia 16 lipca 1920 r. o opłatach stemplowych od weksli.

742. Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 16 października 1920 r. o zmianie klasyfikacji towarów przy ochronie znaków towarowych.

743. Rozporządzenie wykonawcze Ministra Spraw Wojskowych, Ministra Spraw Wewnętrznych i Ministra b. Dzielnicy Pruskiej z d. 20 listopada 1920 r. do ustawy z d. 11 maja 1920 r. w przedmiocie uznania nazwisk, przybranych podczas służby wojskowej.

744. Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 30 listopada 1920 r. w sprawie przesunięcia terminu wprowadzenia Taryfy Ogólnej na przewóz towarów, zwłok i zwierząt na kolejach wąskotorowych Warszawskiej Dyrekcji Kolejowej na dzień 1 grudnia 1920 r.

745. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 2 grudnia 1920 r. w przedmiocie uregulowania ruchu publicznego.

746. Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 3 grudnia 1920 r. w przedmiocie podwyższenia taryfy osobowej i bagażowej na linjach kolejowych Tow. Akc. Warszawskich Dróg Żelaznych Dojazdowych.

747. Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych w przedmiocie uzupełnienia postanowień wykonawczych do Przepisów Przewozowych, obowiązujących na kolejach polskich oraz przepisów przewozowych, stanowiących część I *a* Taryfy Ogólnej na przewóz towarów, zwłok i zwierząt z dnia 1 czerwca 1920 r.

748. Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego w przedmiocie przyjmowania uczniów (aspirantów) na praktykę aptekarską.

Nr. 113 z dnia 15 grudnia 1920 r.

749. Rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 30 listopada 1920 r. w sprawie podwyższenia opłat pocztowych, telegraficznych i telefonicznych.

750. Rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej z d. 18 listopada 1920 r. w przedmiocie uzupełnienia przepisów o wprowadzenie w życie na obszarze byłego zaboru austrjackiego ustawy z dnia 10 maja 1920 r. o obowiązkowem ubezpieczeniu na wypadek choroby.

Sprostowanie do rozporządzenia Prezesa Głównego Urzędu Likwidacyjnego (Dz. Ust. 1920 r. Nr. 107, poz. 704).

Nr. 114 z dnia 16 grudnia 1920 r.

751. Rozporządzenie Rady Ministrów z d. 15 listopada 1920 r. w przedmiocie przejęcia spraw i majątku Państwowego Urzędu do spraw powrotu jeńców, uchodźców i robotników przez Urząd Emigracyjny.

752. Rozporządzenie Rady Ministrów z d. 23 listopada 1920 r. w przedmiocie reorganizacji zarządu dóbr państwowych.

753. Rozporządzenie Rady Ministrów z d. 23 listopada 1920 r. w przedmiocie organizacji i zakresu działania okręgowych zarządów lasów państwowych.

754. Rozporządzenie Rady Ministrów z d. 25 listopada 1920 r. w przedmiocie przekazania Ministrowi Aprowizacji prawa do wydawania zarządzeń w zakresie regulacji i ograniczenia sprzedaży oraz spożycia nabiału i mięsa.

755. Przepisy wykonawcze Ministra b. Dzielnicy Pruskiej, Ministra Spraw Wojskowych i Ministra Skarbu do rozporządzenia Ministra b. Dzielnicy Pruskiej w porozumieniu z Ministrem Spraw Wojskowych i Ministrem Skarbu z d. 12 października 1920 r. w przedmiocie nadzwyczajnego dodatku do rent inwalidów z Wojska Polskiego na obszarze b. dzielnicy pruskiej oraz do rent inwalidów z b. armji niemieckiej.

756. Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 7 listopada 1920 r. w przedmiocie uregulowania produkcji węgla brunatnego.

757. Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych i Ministra Spraw Wojskowych z dnia 26 listopada 1920 r. w przedmiocie nadzoru sanitarno-weterynaryjnego na linji kordonu, ustanowionego przez Ministerstwo Spraw Wojskowych.

758. Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 9 grudnia 1920 r. o odwołanie zawieszenia na kolejach okręgu Stanisławskiego odpowiedzialności za całość przesyłek.

Monitor Polski *).

Nr. 267 z dnia 24 listopada 1920 r.

TREŚĆ:

Rozporządzenie Ministra Skarbu z d. 28 października 1920 r. o odraczaniu wpłaty należności celnych przez Dyrekcję Polskich Kolei Państwowych.

Nr. 268 z dnia 25 listopada 1920 r.

Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Skarbu z dnia 30 października 1920 r. o ustaleniu zasad dla regulaminów izb przywozu i wywozu.

Nr. 272 z dnia 30 listopada 1920 r.

Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 18 listopada 1920 r. w przedmiocie obliczania dodatków drożyźnianych do uposażenia osób wojskowych.

Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych z d. 21 sierpnia 1920 r. w przedmiocie opłaty za ogłoszenia o zatwierdzeniu statutów spółdzielczych organizacji rolniczych.

Nr. 275 z dnia 3 grudnia 1920 r.

Rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 19 listopada 1920 r. w przedmiocie dostarczania przekazów pocztowych i czekowych z pieniędzmi, tudzież listów wartościowych odbiorcom do domów.

Nr. 277 z dnia 6 grudnia 1920 r.

Obwieszczenie Ministra Aprowizacji z d. 30 listopada 1920 r. w przedmiocie wywozu ziemniaków na obszar Terenów Przyfrontowych i Etapowych.

Nr. 280 z dnia 10 grudnia 1920 r.

Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 29 listopada 1920 r. o utworzeniu Międzyministerjalnego Komitetu do spraw demobilizacji.

Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 2 grudnia 1920 r. w przedmiocie dalszego przedłużenia terminu rejestracji emerytur i należności służbowych, przypadających obywatelom polskim od Państwa Rosyjskiego.

Nr. 281 z dnia 11 grudnia 1920 r.

Rozporządzenie Kierownika Ministerstwa Zdrowia Publicznego oraz Ministra Robót Publicznych z dnia 23 listopada 1920 r. w przedmiocie regulaminu robót inwestycyjnych w Państwowym Zakładzie Zdrojowym w Krynicy.

Nr. 282 z dnia 13 grudnia 1920 r.

Ucwała Rady Ministrów z dnia 2 grudnia 1920 r. w przedmiocie wynagrodzenia prezesów, wice-prezesów i członków komisji szacunkowych przy Głównym Urzędzie Likwidacyjnym.

Nr. 283 z dnia 14 grudnia 1920 r.

Obwieszczenie Prezesa Najwyższej Izby Kontroli Państwa z dnia 10 grudnia 1920 r. o rozpoczęciu działalności Izby Kontroli Państwa w Kielcach.

Nr. 284 z dnia 15 grudnia 1920 r.

Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 29 listopada 1920 r. o ustanowieniu Delegata Głównego Urzędu Ziemskiego na Śląsku Cieszyńskim.

Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 9 grudnia 1920 r. w przedmiocie dalszego przedłużenia zapisów na 5% długoterminową wewnętrzną pożyczkę państwową z r. 1920.

Nr. 286 z dnia 17 grudnia 1920 r.

Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych z dnia 9 grudnia 1920 r. w przedmiocie skasowania Urzędu Zagospodarowania Odłogów.

Rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 30 listopada 1920 r. w sprawie podwyższenia opłat pocztowych, telegraficznych i telefonicznych.

*) Ustawy i rozporządzenia zamieszczone w Dzienniku Ustaw R. P., opuszcza się.

Nr. 290 z dnia 22 grudnia 1920 r.

Rozporządzenie Kierownika Ministerstwa Zdrowia Publicznego z dnia 30 listopada 1920 r., wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych i Ministrem Skarbu w przedmiocie zatwierdzenia regulaminu dla komisji walki z alkoholizmem.

Nr. 292 z dnia 24 grudnia 1920 r.

Rozporządzenie Ministra Skarbu z d. 17 grudnia 1920 r. o przedłużeniu terminów dla przedsiębiorstw ekspedycyjnych do uzyskania pozwoleń na załatwianie formalności celnych oraz do załatwienia w urzędach celnych zleceń, przyjętych od stron.

Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych z d. 18 grudnia 1920 r. w przedmiocie djet dla członków wojewódzkich i okręgowych komitetów pomocy rolnej.

Nr. 297 z dnia 31 grudnia 1920 r.

Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 22 grudnia 1920 r., wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu w sprawie podwyższenia opłat probierczych.

Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 22 grudnia 1920 r. w sprawie przedłużenia terminu ważności legitymacji służbowych, uprawniających do 50% zniżki na kolejach państwowych.

Rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych.

40.

Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych w przedmiocie uzupełnienia składu Wyższej Komisji Dyscyplinarnej M. S. Wewn.

Uzupełniając skład Wyższej Komisji Dyscyplinarnej, ustanowionej rozporządzeniem Ministra Spraw Wewnętrznych d. 23 kwietnia 1920 r. (Dz. Rozp. M. S. Wewn. Nr. 8, poz. 21) oraz z dnia 10 czerwca 1920 r. (Dz. Rozp. M. S. Wewn. Nr. 9, poz. 81), mianuję:

Zastępcami Przewodniczącego Wyższej Komisji Dyscyplinarnej (prócz dotychczasowych): Inspektora Administracyjnego — Tadeusza Ładę i Naczelnika Wydziału — Tadeusza Makarewicza.

Asesorami (prócz dotychczasowych): Naczelników Wydziałów: Józefa Klińskiego, Dr. Józefa Broszkiewicza i Bolesława Mrozowskiego oraz Radców Ministerjalnych: Franciszka Garczyńskiego, Gustawa Zielińskiego, Dr. Czesława Pawlikowskiego, Atenogenesa Pawlikiewicza, Andrzeja Longschamps-Berier i Dr. Romana Hausnera.

Zastępcą Prokuratora dyscyplinarnego w miejsce Radcy Ministerjalnego Andrzeja Longschamps-Berier, którego w uwzględnieniu jego prośby zwalniam z pełnienia tych obowiązków, mianuję Starszego Referenta — Kazimierza Prökla.

Warszawa, d. 28 stycznia 1921 r. (OI. 212/3).

Minister Spraw Wewnętrznych
w zastępstwie
(—) *Dunikowski.*

41.

Instrukcja dla Sekretarjatu Wyższej Komisji Dyscyplinarnej przy Ministerstwie Spraw Wewnętrznych.

Do obowiązków Sekretarjatu Wyższej Komisji Dyscyplinarnej należy:

a) prowadzić ścisłą ewidencję wszystkich spraw dyscyplinarnych, zarówno śledztw w sprawach, rozpoznawanych przez Wyższą Komisję Dyscyplinarną, jako I instancji (sprawy wszystkich urzędników Centralnego Zarządu oraz urzędników od V kategorji płac), jak i akt, wpływających do Wyższej Komisji Dyscyplinarnej, jako do instancji odwoławczej; w tym celu należy zaprowadzić 2 rejestry dla 2-ch wyżej wskazanych spraw i w rejestrach tych oznaczać bieg sprawy;

b) kierować akta podług przepisów tymczasowych o postępowaniu dyscyplinarnem oraz podług decyzji urzędów i osób, do wydawania ich upoważnionych;

c) uzyskiwać wnioski Prokuratora dyscyplinarnego i przedkładać akta Przewodniczącemu Wyższej Komisji Dyscyplinarnej, celem ustalenia kompletu sądzącego i wyznaczenia terminów rozpraw;

d) prowadzić rejestry akt, przekazanych prokuraturze dyscyplinarnej;

e) wykonywać przedwstępne decyzje Wyższej Komisji Dyscyplinarnej i Przewodniczącego;

f) przestrzegać delegowania protokulantów na rozprawy Wyższej Komisji Dyscyplinarnej;

g) zawiadamiać o terminie rozpraw członków kompletu sądzącego, prokuratury dyscyplinarnej, obwinionego, jego obrońcy, świadków i znawców;

h) kierować akta zgodnie z orzeczeniem Wyższej Komisji Dyscyplinarnej, ewent. przekazywać je do załączenia akt osobistych obwinionego.

Warszawa, d. 4 grunia 1920 r. (Pr. 2091/2).

Minister Spraw Węwnętrznych
w zastępstwie
(—) *Dunikowski.*

Okólniki Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

42.

Okólnik (425) Ministra Spraw Wewnętrznych do wszystkich Wojewodów, Generalnego Delegata Rządu we Lwowie, Głównego Komendanta Policji Państwowej, Kierownika przejętych Departamentów b. Zarządu Terenów Przyfrontowych i Etapowych, Komisji Likwidacyjnej b. Zarządu Cywilnego Ziem Wołynia i Frontu Podolskiego, Komisji Likwidacyjnej b. Zarządu Cywilnego Ziem Wschodnich i Komisarza Rządu na miasto stoł. Warszawę w sprawie wypłaty zasiłków zwrotnych funkcjonarjuszom państwowym, odbywającym służbę wojskową.

Poniżej zamieszczony okólnik Ministra Skarbu podaje się do wiadomości i stosowania się.

Warszawa, d. 6 stycznia 1921 r. (OB. 2534/4).

Minister Spraw Wewnętrznych
w zastępstwie
(—) *Dunikowski.*

Ministerstwo Skarbu zawiadamia, że postanowienia okólnika z dnia 20 października 1920 r. Nr. 69672 o wypłacie zasiłku zwrotnego mogą mieć zastosowanie także do tych etatowych pracowników państwowych, pozostających na służbie państwowej conajmniej od 1 lipca 1920 r., którzy odbywają obecnie czynną służbę wojskową bądź to na skutek mobilizacji lub częściowego uzupełnienia do stanu wojennego, bądź też na skutek wstąpienia do armji w charakterze ochotników w myśl wezwania Rady Obrony Państwa z dnia 3 lipca r. b. (vide Dz. Praw Nr. 59 ex 1919, poz. 357 oraz Dz. Ust. Nr. 57 ex 1920, poz 352) z wyjątkiem pracowników, zajmujących stanowiska oficerów i im równorzędnych, którym wypłacono wspomniane zasiłki na skutek rozporządzenia Ministerstwa Spraw Wojskowych.

Nadto uprasza Ministerstwo o zarządzenie, by przyznawanie i wypłata zasiłków zwrotnych zostało zamknięte najdalej z końcem grudnia 1920 r.

Warszawa, d. 9 grudnia 1920 r. (Nr. 72483/20).

Za Ministra Skarbu
Dyrektor Departamentu
(—) *Zaczek.*

43.

Okólnik (427) Ministra Spraw Wewnętrznych do wszystkich Wojewodów, Generalnego Delegata Rządu we Lwowie, Kierownika przejętych Departamentów b. Terenów Przyfrontowych i Etapowych, Głównego Komendanda Policji Państwowej i Komisarza Rządu na m. stoł. Warszawę w sprawie wynagrodzenia gońców młodszych i gońców starszych poniżej 18 roku życia.

W uzupełnieniu okólnika Nr. 342 z 1920 r. podaje się do wiadomości i stosowania się.

Warszawa, d. 8 stycznia 1921 r. (OB. 2250/2).

Minister Spraw Wewnętrznych
w zastępstwie
(—) *Dunikowski.*

W uzupełnieniu okólnika tutejszego z dnia 4 września r. b. L. 15063 wobec podwyższenia mnożnika dodatku drożyźnianego, Prezydjum Rady Ministrów zawiadamia, że wysokość wynagrodzenia miesięcznego gońców została ustalona od dnia 1 grudnia r. b. następująco:

1) dla gońców młodszych od Mk. 900 do 1500.

2) dla gońców starszych niżej 18 roku życia od Mk. 1500 do Mk. 1800.

Równocześnie Prezydjum Rady Ministrów zaznacza, że charakter służby gońców, określony powyższym okólnikiem, jako pracowników kontraktowych, oraz sposób ich przyjmowania, zawierania umowy i wypłata wynagrodzenia zdołu pozostają niezmienione.

Warszawa, d. 31 grudnia 1920 r. (Nr. 23).

Za Prezydenta Ministrów
(—) *Sludziński*
Dyrektor Departamentu Prezydjalnego.

44.

Okólnik (428) Ministra Spraw Wewnętrznych do Wojewodów oraz Komisarza Rządu na miasto stoł. Warszawę w sprawie poświadczenia zmiany wyznania.

Na skutek zapytania jednej z władz policyjnych, jak należy postępować w sprawie próśb osób, które przeszedłszy z wyznania chrześcijańskiego napowrót na judaizm, proszą o wydanie poświadczenia o tym fakcie w celu przedstawienia go przy wyjednywaniu dowodów osobistych, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministerstwem Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego i Ministerstwem Sprawiedliwości oznajmia, co następuje:

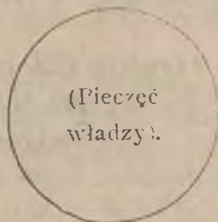
W podobnych przypadkach będą władze administracyjne I instancji (w Warszawie, Łodzi i Lublinie, Komisarjaty Rządu) wydawały proszącym poświadczenia o następującem brzmieniu:

POŚWIADCZENIE.

P. (imię w brzmieniu przed zmianą, nazwisko, zawód) ....
zam. w .... (miejsce gdzie przebywa) urodzony(a) dnia .... roku ....
w .... (miejsce, powiat, syn, córka, nazwiska i imiona rodziców) ....
przyjął(a) dnia .... roku .... chrzest według obrządku (należy wymienić) ....
otrzymując imię ...., a następnie dnia .... roku .... powrócił(a) do judaizmu.

Poświadczenie to wydaje się w celu przedstawienia go przy wyjednywaniu dowodów osobistych.
Poświadczenie to zapisane we właściwym rejestrze pod l. b .... traci ważność po upływie sześciu miesięcy od dnia wymienionego poniżej w dacie i nie może służyć za dowód osobisty.

(Siedziba władzy) dnia .... 192 r.

Nazwa władzy

Podpis

Poświadczenia zapisywać będzie władza je wydająca do odpowiedniego rejestru.

Rejestr ten będzie zawierać następujące rubryki:

1) liczbę bieżącą; 2) nazwisko i imię (w brzmieniu przed zmianą gdy chodzi o żydów, zmieniających wyznanie); 3) płeć; 4) data i miejsce urodzenia: 5) miejsce stałego zamieszkania, 6) stan rodzinny (np. przy rodzicach, kawaler, żonaty, mężatka, wdowa, rozwódka): 7) zajęcie: 8) wyznanie dotychczasowe; 9) wyznanie na jakie dana osoba przeszła; 10) datę, kiedy zmiana wyznania nastąpiła; 11) gdzie (miasto, powiat) i przez jakiego rabina (imię i nazwisko) powrotne przyjęcie na judaizm zostało dokonane; 12) uwagi

Niezależnie od wydania takiego poświadczenia zarządzi władza z urzędu odpowiednie sprostowanie ksiąg ludności i meldunkowych danego osobnika i zawiadomi o uskutecznionej zmianie wyznania poprzedniego właściwego urzędnika stanu cywilnego.

W podobny sposób należy postępować we wszystkich przypadkach zmiany wyznania.

O powyższem zarządzeniu zawiadomić należy podwładne władze, a w szczególności urzędy, prowadzące księgi ludności i meldunkowe.

Warszawa, d. 11 stycznia 1921 r. (AP. 5459/7).

Minister Spraw Wewnętrznych
w zastępstwie
(—) *Kuczyński.*

45.

Okólnik (4 9) Ministra Spraw Wewnętrznych do wszystkich Wojewodów w sprawie uprawnienia skarbowych urzędników i funkcjonarjuszów akcyzowych do korzystania z podwód.

N. interwencję Ministerstwa Skarbu wyjaśnia Ministerstwo Spraw Wewnętrznych, że urzędnikom i funkcjonarjuszom Wydziału akcyz i monopolów państwowych Izb Skarbowych oraz urzęd-

nikom i funkcjonarjuszom urzędów skarbowych akcyz i monopolów państwowych przysługuje w myśl obowiązujących przepisów ust. 2 p. 2 postanowienia Komitetu Urządzającego w Królestwie Polskiem z dnia 2 (14) maja 1867 r. (Zb. przep. adm. Król. Pol. Sprawy wew. tom 2, cz. 4) prawo korzystania z podwód.

O powyższem zechcą Pp. Wojewodowie zawiadomić właściwe, podległe im, organa administracji.

Warszawa, d. 10 stycznia 1921 r. (AO. 2156/7).

Minister Spraw Wewnętrznych
(—) *Skulski.*

46.

Okólnik (432) Ministra Spraw Wewnętrznych do wszystkich Wojewodów, Generalnego Delegata Rządu we Lwowie, Głównego Komendanta Policji Państwowej, Kierownikowi przejętych Departamentów b. Zarządu Terenów Przyfrontowych i Etapowych oraz Komisarza Rządu na miasto stoł. Warszawę w sprawie wcześniejszego realizowania asygnacji na uposażenie służbowe.

Poniżej zamieszczony okólnik Ministerstwa Skarbu podaję do wiadomości i użytku urzędowego.

Warszawa, d. 14 stycznia 1921 r. (OB. 2991/1).

Minister Spraw Wewnętrznych
w zastępstwie
(—) *Kuczyński.*

Ministerstwo Skarbu zawiadamia, że w celu umożliwienia wypłaty poborów służbowych w terminie, przewidzianym w ustawach o uposażeniu z dnia 13 lipca 1920 r. (Dz. Ust. Nr. 65), t. j. w pierwszym dniu każdego miesiąca, o ile zaś pierwszy dzień miesiąca jest niedzielą lub świętem uroczystem — w ostatnim dniu poprzedniego miesiąca, poleca równocześnie Kasom Skarbowym, by asygnacje na uposażenie urzędników i funkcjonarjuszów państwowych, których miejsce służbowe znajduje się poza siedzibą odnośnej Kasy, realizowały na żądanie w przeddzień przewidzianego ustawą terminu wypłaty uposażenia.

W wypadkach wcześniejszego realizowania asygnacji w myśl powyższego zarządzenia sama wypłata uposażenia nie może jednak w żadnym razie odbywać się wcześniej jak w ustawowym dniu płatności.

Za wszelkie szkody, wynikłe z powodu wcześniejszej wypłaty uposażenia, odpowiedzialne będą organy, które wypłatę uskuteczniły.

Realizacja asygnacji na uposażenie urzędników i funkcjonarjuszów władz i urzędów, znajdujących się w siedzibie Kasy Skarbowej, będzie w przyszłości, jak i dotychczas, odbywać się dopiero w dni ustawowego terminu wypłaty i żadne wyjątki od tej zasady nie będą dopuszczane.

Warszawa, d. 6 stycznia 1921 r. (Nr. 70897/20).

Za Ministra Skarbu
Dyrektor Departamentu
(—) *Zaczek.*

47.

Okólnik (433) Ministra Spraw Wewnętrznych do Szefów Sekcji, Komendanta Głównego Policji Państwowej, Generalnego Delegata Rządu dla Galicji, Wojewodów oraz Komisarza Rządu na miasto stoł. Warszawę w sprawie stosunku policji do władz administracji politycznej.

W myśl ustawy z d. 24 lipca 1919 r. o Policji Państwowej wyjaśniam, że Komendant Główny Policji Państwowej jest zależny wyłącznie od Ministra Spraw Wewnętrznych. Komenda Główna Policji jako urząd o własnym zakresie działania, stanowi odrębny dział Ministerstwa Spraw Wewnętrznych na prawach Sekcji Ministerstwa, jednak ze wszystkiemi urzędami II instancji jak również z samorządami oraz instytucjami i osobami prywatnemi znosi się bezpośrednio we własnem imieniu w zakresie powierzonych sobie zadań.

W sprawach, nienależących do kompetencji Komendy Głównej, Sekcje i Wydziały Ministerstwa Spraw Wewnetrznych znoszą się z Komendą Główną i Wydziałami Komendy Głównej bezpośrednio w myśl stosunku, jaki zachodzi między Sekcjami i Wydziałami w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych.

W zakresie bezpieczeństwa tudzież czynności wykonawczych Komendanci Okręgowi podwładni są wyłącznie Wojewodom lub osobom ich zastępującym. Komendy Okręgowe i Komendy Powiatowe jako urzędy o własnym zakresie działania, znoszą się bezpośrednio ze wszystkiemi urzędami odnośnych instancji we wszystkich sprawach swego zakresu działania we własnem imieniu. Departamenty Województw z Komendami Okręgowemi i referaty Starostw z Komendami Powiatowemi znoszą się jako z urzędami sobie równorzędnemi.

Pp. Wojewodowie wydają polecenia Policji Państwowej za pośrednictwem Starostów, względnie Komendantów Okręgowych Policji, zaś Starostowie za pośrednictwem Komendantów Powiatowych.

Bezpośrednie wydawanie poleceń Komisarjatom i posterunkom policyjnym dopuszczalne jest

w wypadkach nagłych i nadzwyczajnych; o wydanych bezpośrednio zarządzeniach należy następnie zawiadomić odnośnych Komendantów.

Wojewodom i Starostom przysługuje prawo wglądu w akta spraw dyscyplinarnych funkcjonarjuszów Policji w poszczególnych wypadkach, kiedy uznają to za konieczne, oraz prawo odwoływania się w razie niezadowolenia z wyniku dochodzenia do Komendy Głównej, względnie Okręgowej.

Powyższemi zasadami, regulującemi wzajemny stosunek władz administracyjnych i Policji Państwowej, zechcą Panowie kierować się, polecając wykonywanie niniejszego okólnika, podwładnym sobie urzędom.

Warszawa, d. 14 stycznia 1921 r. (BP. 1528/21).

Minister Spraw Wewnętrznych
(—) *Skulski.*

48.

Okólnik (436) Ministra Spraw Wewnętrznych do Kierownika przejętych Departamentów b. Zarządu Terenów Przyfrontowych i Etapowych, Wojewody w Białymstoku oraz Głównego Komendanta Policji Państwowej w sprawie dodatków kresowych.

Poniżej zamieszczony okólnik Ministra Skarbu przesyła się do wiadomości i zastosowania się.

Warszawa, d. 21 stycznia 1921 r. (OB. 2879/4).

Minister Spraw Wewnętrznych
w zastępstwie
(—) *Kuczyński.*

Rada Ministrów na posiedzeniu w dniu 4 stycznia 1921 r. uchwaliła przyznać etatowym i nieetatowym funkcjonarjuszom państwowym, których uposażenie normują ustawy o uposażeniu z dnia 13 lipca 1920 r. (Dz. Ust. Nr. 65) oraz pracownikom kontraktowym, otrzymującym wynagrodzenie, nieprzekraczające uposażenia pracowników państwowych równoległych stopni służbowych, o ile pełnią obowiązki służbowe na obszarze, przyłączonym do Rzeczypospolitej na zasadzie pokoju preliminaryjnego z Rosją oraz w powiatach: Białostockim, Bielskim, Sokólskim, począwszy od dnia 1 grudnia 1920 r. na czas trwania wyjątkowych stosunków gosdodarczych na wspomnianych obszarach nie dłużej jednak, jak na 3 miesiące, nadzwyczajny dodatek drożyźniany, płatny miesięcznie zdołu.

Wysokość tego dodatku, który nie może przekraczać $^1/_3$ części każdoczesnego dodatku drożyźnianego, określać ma na każdy miesiąc Minister Skarbu.

W myśl powyższej uchwały oznacza się wysokość nadzwyczajnego dodatku drożyźnianego za miesiąc grudzień 1920 i styczeń 1921 r. w wysokości $^1/_3$ części dodatku drożyźnianego, przysługującego funkcjonarjuszom państwowym za dany miesiąc stosownie do stopni służbowych, wzgl. stopni płacy, stosunków rodzinnych i klas miejscowości.

Wspomniany dodatek nadzwyczajny przysługuje pracownikom kontraktowym, o ile otrzymują wynagrodzenie, nieprzekraczające uposażenia (płacy zasadniczej i dodatku drożyźnianego) funkcjonarjuszów państwowych, spełniających równoległe czynności i wymierzonym być winien również w wysokości $^1/_3$ wypośrodkowanego w analogiczny sposób zwykłego dodatku drożyźnianego.

Funkcjonarjuszom, którzy objęli lub ukończyli czynności służbowe na wymienionych powyżej obszarach w ciągu miesiąca grudnia 1920 r. lub stycznia 1921 r., winien być wymierzony dodatek nadzwyczajny według powyższych zasad tylko za ilość rzeczywiście przebytych w służbie państwowej dni w tych miesiącach.

Dodatek nadzwyczajny za miesiąc grudzień 1920 r. ma być wypłacony natychmiast, a za miesiąc styczeń 1921 r. w dniu 31 stycznia 1921 r. i zaksięgowany dotychczasowym tytułem na ciężar wydatków osobych budżetu kwiecień i grudzień 1920 r.

Przy tej sposobności zauważa się, iż miejscowości na ziemiach, przyłączonych na zasadzie pokoju preliminaryjnego z Rosją, zaliczone zostały zgodnie z uchwałą Rady Ministrów z dnia 3 grudnia 1920 r. do III klasy dodatku drożyźnianego z wyjątkiem Brześcia Litewskiego, Grodna, Kowla, Lidy, Łucka, Równa i Włodzimierza Wołyńskiego, które to miejscowości zaliczono do II klasy.

Odnośne rozporządzenie Rady Ministrów, obowiązujące od dnia 1 grudnia 1920 r. ukaże się w najbliższym numerze Dziennika Ustaw.

Warszawa, d. 14 stycznia 1921 r. (Nr. 816/21).

Za Ministra Skarbu
Vice-Minister
(—) *Weinfeld.*

49.

Okólnik (437) Ministra Spraw Wewnętrznych do wszystkich Wojewodów, Generalnego Delegata Rządu, Kierownika przejętych Departamentów b. Zarządu Terenów Przyfrontowych i Etapowych, Głównego Komendanta Policji Państwowej oraz Komisarza Rządu na m. stoł. Warszawę w sprawie wymiaru emerytur, pensji wdowich i zaopatrzeń dla dzieci oraz pozgonnego.

Poniżej zamieszczony okólnik Ministra Skarbu przesyła się do wiadomości i użytku urzędowego.

Warszawa, d. 22 stycznia 1921 r. (OP. 5327/2).

Minister Spraw Wewnętrznych
(—) *Skulski.*

Z powodu licznych zapytań, otrzymywanych od władz centralnych, oznajmia Ministerstwo Skarbu, że do czasu wydania polskiej ustawy emerytalnej, ustawy z d. 13 lipca 1920 r. (Dz. U. Nr. 65 regulujące uposażenia pracowników pań-

stwowych od d. 1 lipca 1920 r., nie mają żadnego wpływu w b. zaborze austrjackim na zmianę podstawy wymiaru emerytur, tudzież zaopatrzeń dla wdów i sierot i wymiary te należy w dalszym ciągu uskuteczniać według dawniejszych uposażeń. Wysokość emerytur i zaopatrzeń wdowich i sierocych w b. zaborze rosyjskim określać się będzie aż do tego czasu według postanowień art. 32 tymczasowych przepisów służbowych z r. 1918, względnie na podstawie dawnych przepisów emerytalnych b. państwa rosyjskiego.

Tytułem pozgonnego należy natychmiast wypłacać trzymiesięczne obecne pobory wraz z wszystkiemi dodatkami, tylko żonie (mężowi) i dzieciom, dalszej zaś rodzinie, względnie innym osobom, które poniosły koszta pogrzebu, — zwrócić należy rzeczywiste udowodnione koszta pogrzebu, nie przewyższające 3-miesięcznej płacy zmarłego z dodatkami.

Warszawa, d. 15 grudnia 1920 r. (L. 66355/20/Em).

Za Dyrektora Departamentu
(—) *Kopalski.*

50.

Okólnik (439) Ministra Spraw Wewnętrznych do wszystkich Wojewodów, Generalnego Delegata Rządu we Lwowie, Kierownika przejętych Departamentów b. Zarządu Terenów Przyfrontowych i Etapowych, Głównego Komendanta Policji Państwowej oraz Komisarza Rządu na miasto st. Warszawę w sprawie gwarancji banków prywatnych, wydawanych przy udzielaniu zaliczek na dostawy dla urzędów państwowych.

Poniżej zamieszczone pisma Najwyższej Izby Kontroli Państwa i Min. Skarbu, udzielone Ministerstwu Spraw Wewnętrznych przy piśmie Prezydjum Rady Ministrów z dnia 25 października 1920 r. Nr. 18222 przesyła się do wiadomości i zastosowania się.

Warszawa, d. 25 stycznia 1921 r. (OB. 2626/1).

Minister Spraw Wewnętrznych
w zastępstwie
(—) *Dunikowski.*

Skarb Państwa w ostatnich czasach zawiera umowy na różne dostawy na coraz większe sumy, sięgające już częstokroć setek miljonów marek. Umowy te przewidują zwykle wydanie przez Skarb Państwa materjałów lub znacznych zaliczek, gwarantowanych przeważnie przez banki krajowe i prywatne. Nie jest wykluczonem, że bank prywatny (w dodatku zupełnie świeżo powstały, ilość bowiem tych ostatnich z każdym dniem wzrasta) wystawi kilka takich listów gwarancyjnych, jednocześnie co może przewyższyć znacznie zdolność kredytową danego banku.

Ponieważ Ministerstwo Skarbu rozporządzeniem z d. 12 lutego 1919 r. (Mon Pol. Nr. 35/19) zobowiązało wszystkie banki do składania mu sprawozdań rocznych i bilansów miesięcznych i w ten sposób rozciągnęło w pewnej mierze nadzór nad bankami, przeto Najwyższa Izba Kontroli Państwa jest zdania, że jedynie Ministerstwo Skarbu jest w możności zarówno ocenić zdolność kredytową każdego banku, jak i prowadzić ewidencję wydawanych przez nie gwarancji.

Wobec tego Najwyższa Izba Kontroli Państwa uważa, że ze względu na interesy Skarbu Państwa należałoby poczynić zarządzenia, by władze i urzędy państwowe przed ostatecznem zawarciem umowy, w której jednym z warunków jest zabezpieczenie przez bank prywatny wydać się mającej zaliczki czy też materjałów, uprzednio uzyskiwały zgodę Ministerstwa Skarbu na przyjęcie proponowanego przez stronę listu gwarancyjnego.

O swej decyzji i zarządzeniach w tym przedmiocie zechce P. Minister zawiadomić Najwyższą Izbę.

Warszawa, d. 14 czerwca 1920 r. (Nr. 4745/716/III).

Vice-Prezes
(—) *Nentwig.*

Radca
(—) *Bald.*

Za zgodność:
(—) *podpis.*

Podzielając całkowicie opinję Najwyższej Izby Kontroli Państwa, wyrażoną pismem za L. 4745/509/IV—716/III w przedmiocie gwarancji krajowych banków prywatnych, wydawanej przy udzielaniu zaliczek na różne dostawy dla urzędów państwowych, Ministerstwo Skarbu proponuje, aby Prezydjum Rady Ministrów wydało okólnik do wszystkich Ministerstw i Urzędów Państwowych, któryby zawierał następujące zarządzenia:

1) aby Władze i Urzędy Państwowe przed ostatecznem zawarciem umowy, w której jednym z warunków jest zabezpieczenie przez bank prywatny wydać się mającej zaliczki, czy też materjałów, uprzednio uzyskiwały zgodę Ministerstwa Skarbu (Departament Kredytowy) na przyjęcie proponowanego przez stronę listu gwarancyjnego.
2) aby po wykonaniu umowy i wypełnieniu przez kontrahenta wszelkich zobowiązań wobec Skarbu, z umowy wypływających, dany urząd natychmiast zawiadomił Ministerstwo Skarbu, że zobowiązanie banku z tytułu wydanego listu gwarancyjnego wygasło.

Warszawa, d. 2 października 1920 r. (Nr. 54467/20).

Minister Skarbu
w zastępstwie
(—) *podpis nieczytelny.*

Za zgodność:
(—) *podpis.*

51.

Okólnik (441) Ministra Spraw Wewnętrznych do wszystkich Wojewodów oraz Komisarza Rządu na m. st. Warszawę w sprawie podwyższenia opłat za pozwolenia na broń i na prawo polowania.

Zmieniając punkt 4 okólnika Nr. 201 z dnia 14 czerwca 1920 r., ustanawiam następujące opłaty za pozwolenia na broń i na prawo polowania, które winny być pobierane tytułem kosztów przez władze, wydające pozwolenia:

a) za pozwolenia na broń krótką (rewolwer albo pistolet), od każdej sztuki broni . . . . mk. 100

b) za pozwolenia na broń myśliwską (bubeltówkę lub sztucer), od każdej sztuki broni . . . . „ 400

c) za pozwolenie polowania (kartę łowiecką) . . . . „ 500

Pobieranie powyższych opłat obowiązuje od chwili zakomunikowania władzom I instancji niniejszego zarządzenia.

Zechce Pan wydać niezwłocznie odpowiednie zarządzenia podwładnym organom i dopilnować jaknajprędszego wprowadzenia ich w życie.

Warszawa, d. 25 stycznia 1921 r. (BP. 1672/1).

Minister Spraw Wewnętrznych
(—) *Skulski.*

52.

Okólnik (442) Ministra Spraw Wewnętrznych do wszystkich Wojewodów, zawierający przepisy odnośnie do spraw, oddanych do prowadzenia Prokuratorji Generalnej.

Na skutek odniesienia się Prokuratorji Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej podaję do ścisłego zastosowania się, co następuje:

1. Przy oddawaniu Prokuratorji Generalnej do prowadzenia sprawy sądowej z uwagi na przepisy art. 263, 264, 316, 440 i 441 ust. post. sąd. cyw. należy dołączać potrzebne do przedstawienia Sądowi dokumenty albo w oryginale albo w odpisach, zaświadczonych urzędownie przez upoważnionych ku temu urzędników i opatrzonych pieczęcią.

2. Wszelkie wezwania sądowe i zawiadomienia o terminach w sprawach, oddanych do prowadzenia Prokuratorji Generalnej, winny być bez niepotrzebnego przetrzymywania przesyłane jaknajśpieszniej Prokuratorji Generalnej, gdyż wszelka zwłoka w tym względzie utrudnia prowadzenie procesu.

3. Prowadzenie ze stroną przeciwną korespondencji już po oddaniu Prokuratorji Generalnej sprawy do wytoczenia powództwa, wchodzenie w układy lub składanie wobec tejże oświadczeń, ważnych dla przebiegu sprawy i to w ten sposób, że Prokuratorja dowiaduje się o tem często dopiero na rozprawie, naraża niejednokrotnie Skarb Państwa na niepowetowane straty materjalne i uniemożliwia jego należytą obronę w procesie.

Ze względów powyższych polecam z całym naciskiem, ażeby od chwili, gdy sprawa zostanie powierzoną Prokuratorji. aż do ukończenia sporu sądowego żadne pertraktacje, ani korespondencja z przeciwnikiem bez uprzedniego porozumienia się i zgody Prokuratorji Generalnej wszczynane i prowadzone nie były.

Warszawa, d. 28 stycznia 1921 r. (Pr. 324/3).

Minister Spraw Wewnętrznych
(—) *Skulski.*

53.

Okólnik (443) Ministra Spraw Wewnętrznych do wszystkich Wojewodów, Generalnego Delegata Rządu we Lwowie oraz Komisarza Rządu m. stoł. Warszawę w sprawie kontroli nad dostarczaniem egzemplarzy obowiązkowych druków w urzędach administracyjnych I instancji.

W celu utrzymania należytej kontroli nad dostarczaniem egzemplarzy obowiązkowych, urzędy administracyjne I instancji winny prowadzić wykazy druków, dostarczanych przez poszczególne zakłady drukarskie w b. zaborze rosyjskim w myśl art. 5 Dekretu w przedmiocie tymczasowych przepisów prasowych z d. 12 lutego 1919 r., a w b. zaborze austrjackim w myśl § 17 i 18 ustawy prasowej z dnia 17 grudnia 1862 r., przez drukarzy i nakładców według załączonego wzoru „A“ na luźnych kartach, przyczem stan produkcji każdego zakładu drukarskiego winien być zarejestrowany na oddzielnej karcie. Urzędnik do spraw prasowych, przeprowadzający w zakładzie drukarskim kontrolę nad dostarczaniem egzemplarzy obowiązkowych, winien sprawdzać na miejscu zgodność wykazu karty z księgą zamówień zakładu drukarskiego oraz każdorazowo stwierdzać, czy wszystkie wykonywane roboty są wpisane do tej księgi. Ewidencja czasopism ze względów technicznych może być prowadzona osobno.

W celu zapobieżenia zaginięciu egzempla-

rzy obowiązkowych, będących własnością Państwa Polskiego, urzędy administracyjne I instancji winny każdy przesyłany do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i bibljotek egzemplarz obowiązkowy druku, z wyjątkiem czasopism, ukazujących się częściej, niż raz na tydzień, opatrzyć stemplem według załączonego wzoru „B 1 i B 2“ na wewnętrznej stronie okładki lub w braku okładki na odwrocie karty tytułowej. Na drukach, dostarczanych do Ministerstwa, należy bezwzględnie podawać dane, tyczące się liczby odbitych egzemplarzy danego druku. Co się tyczy zaś wysokości nakładu czasopism, ukazujących się częściej niż raz na tydzień, należy przedkładać Województwu (G. D. Rz. we Lwowie) dwa razy do roku, a mianowicie: w dniu 1 stycznia i 1 lipca, wykazy, uwzględniając maximum i minimum wysokości nakładu drukowanych numerów w 2-ch egzemplarzach, z których 1 Województwo (G. D. Rz. we Lwowie), przesyła do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych. Komisarz Rządu w Warszawie przesyła wykazy te bezpośrednio do Ministerstwa.

Miejscem odbioru w b. zaborze austrjackim egzemplarzy obowiązkowych, przeznaczonych dla Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, winny być urzędy administracyjne I instancji, które przesyłają druki bezpośrednio i niezwłocznie do Ministerstwa. Egzemplarze obowiązkowe, przeznaczone dla Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, urzędy administracyjne I instancji w b. zaborze rosyjskim obowiązane są bezpośrednio przesyłać do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych (Wydział Prasowy) niezwłocznie po 1 egzempl. każdego druku i 2 egzempl. czasopism; pozostałe zaś egzemplarze, o ile zachodzi potrzeba, natychmiast po ich rozpatrzeniu (przesyłki te, nie mając charakteru korespondencji urzędowej, nie naruszają tem samem zasady, przyjętej przy organizacji władz administracyjnych II instancji, która wyłącza bezpośrednie komunikowanie się władz administracyjnych I instancji z Ministerstwem Spraw Wewnętrznych).

Jednocześnie urzędy administracyjne I instancji we Lwowie, Krakowie, Lublinie i Łodzi w odstępach miesięcznych; w innych zaś miejscowościach cztery razy do roku (1 stycznia, 1 kwietnia, 1 lipca i 1 października), winny przesyłać do Ministerstwa za pośrednictwem Województwa (G. D. Rz. we Lwowie) spisy druków, wysyłanych do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i bibliotek.

Komisarz Rządu w Warszawie przesyła bezpośrednio wykaz ten co miesiąc do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

Urzędy administracyjne I instancji winny posiadać dokładne wykazy zakładów drukarskich i składów druków, jak również zawiadamiać Województwo (G. D. Rz. we Lwowie) o nowopowstałych zakładach i składach i zachodzących zmianach (nazwa firmy, rodzaj zakładu i składu, imię i nazwisko właściciela i odpowiedzialnego kierownika, adres). Dane te Województwo (D. G. Rz. we Lwowie) przesyła do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych. Komisarz Rządu w Warszawie winien przesyłać szczegóły powyższe, dotyczące zakładów drukarskich i składów druków, bezpośrednio do Ministerstwa.

O wszystkich nowych czasopismach, urzędy administracyjne I instancji winny przesyłać odpisy składanych w myśl art. 15 i 18 Dekretu w przedmiocie tymczasowych przepisów prasowych przez wydawców deklaracji (w b. zaborze austrjackim w myśl § 10 ustawy prasowej doniesień) w 2 egzemplarzach do Województwa (G. D. Rz. we Lwowie), które 1 egzemplarz przedłoży bezzwlocznie Ministerstwu. Komisarz Rządu w Warszawie przesyła odpisy deklaracji bezpośrednio do Ministerstwa.

Dane te winny zawierać wskazanie:

1) tytułu; 2) częstości ukazywania się; 3) miejsca wydawania; 4) zakresu treści (program); 5) imienia, nazwiska i miejsca zamieszkania redaktora odpowiedzialnego i wydawcy; 6) adresu redakcji i administracji; 7) drukarni, w której czasopismo będzie drukowane; 8) ceny prenumeracyjnej; 9) tytułów dodatków z podaniem zakresu treści i częstości wychodzenia. Wszelkie zmiany w warunkach wydawania czasopism należy przedkładać niezwłocznie.

Do obowiązków urzędnika, wyznaczonego do odbioru dostarczanych druków, należy sprawdzanie, czy jest dołączone zawiadomienie o liczbie odbitych egzemplarzy. Urzędnik ten, prowadzący wykazy dostarczanych druków, ma możność sprawdzać i winien czuwać, czy obowiązek dostarczania egzemplarzy obowiązkowych jest należycie spełniany.

Co się tyczy doniesień o dokonywanych aresztach druków, urzędy administracyjne I instancji winny bezzwłocznie zawiadomić o konfiskacie Województwo (G. D. Rz. we Lwowie) równocześnie zaś ze względu, że fakta takie muszą możliwie bezzwlocznie dochodzić do wiadomości Ministerstwa Spraw Wewnętrznych odpis doniesienia przesyłać do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych (Wydział Prasowy). Temsamem odpada dla Województwa (G. D. Rz. we Lwowie) dalsza potrzeba zawiadamiania ze swej strony Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, wyjąwszy wypadki, co do których P. Wojewoda (G. D. Rz. we Lwowie) ze swej strony uważać będzie za konieczne porozumienie się z Ministerstwem. Egzemplarze obowiązkowe druków, na które został nałożony areszt, przesyłać należy niezwłocznie do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i bibljotek. Komisarz Rządu w Warszawie zawiadamia Ministerstwo o dokonanych aresztach druków bezpośrednio.

Ponadto wyjaśniam, że państwowe zakłady drukarskie są również obowiązane do dostarczania egzemplarzy obowiązkowych oraz, że wszelkie publikacje urzędowe (z wyjątkiem tajnych) winny być dostarczane narówni z drukami prywatnymi. Okólnik Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 12 lutego 1919 r. (Dz. Urz. M. S. W. Nr. 12, poz. 141), z dnia 15 lutego 1919 r. (Dz. Urz. M. S. W. Nr. 12, poz. 144), z d. 6 czerwca 1919 r. (Dz. Urz. M. S. W. Nr. 36, poz. 469), z dnia 18 czerwca 1920 r. (Dz. Urz. M. S. W. Nr. 10, poz. 155), tracą moc obowiązującą.

Warszawa, d. 28 stycznia 1921 r. (BC. 2210).

Minister Spraw Wewnętrznych

(—) *Skulski.*

Załącznik.

Wzór „A".

M. S. W. Starostwo	WYKAZ EGZEMPLARZY OBOWIĄZKOWYCH odbitych w drukarni .... przy ulicy .... tel.					
Data dostarczenia druków	Autor i tytuł dzieła	Nakładca	Wysokość nakładu	Data wysłania do M. S. W.	Data wysłania do Bibljotek	Uwagi
						W rubryce tej w b. zaborze austrjackim należy notować, czy druk dostarczony jest przez drukarza czy nakładcę.

Wzór B 1.

Stempel dla Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

Starostwo ....
Egzemplarz obowiązkowy. Nakład .... egz. dnia .... 192... r.

Wzór B 2.

Stempel dla Bibjotek.

Starostwo ....
Egzemplarz obowiązkowy.

54.

Okólnik (444) Ministra Spraw Wewnętrznych do wszystkich Wojewodów oraz Generalnego Delegata Rządu we Lwowie w sprawie stosunku organów gminnych i Policji Państwowej do upoważnionych przez Główny Urząd Ziemski instytucji parcelacyjnych.

Doszły do mnie skargi, że urzędy gmin wiejskich i funkcjonarjusze policji tamują działalność upoważnionych przez Główny Urząd Ziemski instytucji parcelacyjnych, a nawet nieprawnie aresztują geometrów i kierowników oddziałów tych instytucji.

Postępowanie takie sprzeciwia się prawu i szkodzi samej sprawie, gdyż Główny Urząd Ziemski traktuje parcelacje prywatną przez upoważnione przez siebie instytucje, jako pożyteczne współdziałanie w urzeczywistnieniu reformy rolnej.

Z powyższych względów polecam Panu wydanie zarządzeń w celu wyjaśnienia podwładnym organom administracyjnym i policyjnym, ze działalność upoważnionych przez Główny Urząd Ziemski instytucji parcelacyjnych oraz czynności geometrów i pracowników, działających z ich ramienia i posiadających od nich legitymacje, nie mogą być tamowane.

Warszawa, 1 lutego 1921 r. (SG. 534/1).

Minister Spraw Wewnętrznych

(—) *Skulski.*

Rozporządzenia i obwieszczenia innych Ministerstw.

55.

Instrukcja Ministra Robót Publicznych w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych dla Wojewódzkich Okręgowych Dyrekcji Robót Publicznych.

W myśl art. 41 rozporządzenia wykonawczego Rady Ministrów z dnia 13 listopada 1919 r. (Dz. Ustaw R. P. Nr. 90, poz. 490) i na zasadzie art. 3 Ustawy Tymczasowej z dnia 2 sierpnia 1919 r. (Dz. Praw Nr. 65, poz. 365) w związku z Ustawą z dnia 28 kwietnia 1919 r. (Dz. Praw Nr. 39, poz. 263) zarządzam w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych, co następuje:

Art. 1.

Władzą administracyjną II instancji dla spraw przekazanych Ministerstwu Robót Publicznych w obrębie Województwa jest na zasadzie art. 3 ustęp I Ustawy Tymczasowej z dnia 2 sierpnia 1919 r. o organizacji władz administracyjnych II instancji (Dz. Praw Nr. 65, poz. 365) Województwo, w skład którego wchodzi Okręgowa Dyrekcja Robót Publicznych.

Wojewoda jest organem zarządzającym, orzekającym, rozstrzygającym lub wnioskującym w powyższym zakresie i odpowiedzialnym wykonawcą zleceń Ministra Robót Publicznych.

Art. 2.

Sprawy w zakresie działania administracji technicznej załatwia Okręgowa Dyrekcja Robót Publicznych.

Na czele Okręgowej Dyrekcji Robót Publicznych stoi Okręgowy Dyrektor Robót Publicznych, mianowany przez Ministra Robót Publicznych.

Art. 3.

Okręgowemu Dyrektorowi Robót Publicznych pozostawia Wojewoda na zasadzie powołanego wyżej art. 3 ustęp II Ustawy Tymczasowej z dnia 2 sierpnia 1919 r. następujące sprawy do samodzielnego załatwiania:

a) ustalanie warunków budowy w ramach ogólnych przepisów, wydanych przez Ministerstwo Robót Publicznych, rozpisywanie konkursów na zezwolone roboty;

b) zarządzanie rozpoczęcia budowli, zatwierdzonych przez Ministerstwo, w wypadkach nagłych mniejszych budowli samodzielnie w granicach, zatwierdzonych kredytów;

c) kierownictwo wykonawczą służbą techniczną, kontrola i nadzór ogólny nad robotami;

d) zatwierdzanie projektów szczegółowych w ramach projektu generalnego, wzgl. zatwierdzonego programu budowy;

e) zatwierdzanie operatów wykonawczych robót;

f) opracowywanie i przedstawianie do Ministerstwa Robót Publicznych sprawozdań technicznych i finansowych dla Ministerstwa Robót Publicznych;

g) dysponowanie dozwolonymi kredytami, asygnowanie tych kredytów podwładnym urzędom, ewidencja tych kredytów i wydatków, zestawianie zamknięć rachunkowych;

h) sprawdzanie rachunków budowy i ewidencja funduszów budowlanych oraz własności państwowej w budynkach, gruntach i innych nieruchomościach i ruchomościach, należących do zarządu wodnego, drogowego i budownictwa lądowego, o ile do zarządzania nimi nie jest powołany inny urząd państwowy;

i) kierownictwo pomiarami Kraju, wydawnictwa map katastralnych;

j) statystyka z dziedziny spraw, należących do zakresu działania Ministerstwa Robót Publicznych;

k) nadzór nad działalnością w sprawach technicznych organów samorządowych;

l) wszelkie inne sprawy technicznej administracji, nie tyczące się wykonywania ustaw i przepisów wobec osób trzecich, przyznawania im pewnych praw lub nakładania obowiązków.

Za załatwienie tych spraw jest Dyrektor wyłącznie odpowiedzialny.

Art. 4.

Sprawy, w których chodzi o wykonywanie ustaw wobec osób trzecich oraz przyznanie im pewnych praw lub nałożenie obowiązków, opiniuje, a w miarę możności wygotowuje Okręgowy Dyrektor Robót Publicznych.

Aprobata tych spraw zastrzeżona jest Wojewodzie.

Art. 5.

Okręgowy Dyrektor Robót Publicznych jest bezpośrednim służbowym przełożonym personelu Dyrekcji, nadzoruje i kontroluje ten personel i jest odpowiedzialny wobec Wojewody za prawidłowy tok czynności Dyrekcji zgodnie z Instrukcjami Ministerstwa Robót Publicznych.

Art. 6.

Okręgowy Dyrektor jest obowiązany do informowania Wojewody o stanie czynności Dyrekcji, o zachowaniu się i kwalifikacjach personelu

oraz o stosunkach, panujących w dziedzinie, objętej zakresem działania Ministerstwa Robót Publicznych. Dotyczy to także spraw. wymienionych w art. 3.

Z drugiej strony Wojewoda bez wniosku, wzgl. opinji Okręgowego Dyrektora Robót Publicznych nie wydaje żadnych rozporządzeń, orzeczeń ani zarządzeń z zakresu działania Okręgowej Dyrekcji Robót Publicznych.

Art. 7.

Okręgowa Dyrekcia Robót Publicznych posiadać będzie własną Kancelarję, osobny oddział rachunkowy i gospodarczy.

Art. 8.

Okręgowa Dyrekcja Robót Publicznych posługuje się we wszystkich załatwieniach określeniem: „Województwo NN, Okręgowa Dyrekcja Robót Publicznych". Załatwienia, nie odnoszące się do spraw, wymienionych w art. 3 tego rozporządzenia, noszą podpis: „Wojewoda" lub „Za Wojewodę".

Warszawa, d. 11 lutego 1921 r.

Minister Robót Publicznych
(—) *Narutowicz.*

Minister Spraw Wewnętrznych
(—) *Skulski.*

Obwieszczenia o rejestracji stowarzyszeń.

56.

Na zasadzie postanowienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 11 czerwca 1920 r. Nr. B. S. 1497 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków, Nr. 282, stowarzyszenie pod nazwą „Towarzystwo zakładania Szkół Żydowskich" w Lublinie.

57.

Na zasadzie postanowienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z d. 16 października 1920 r. Nr. B. S. 2826 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków Nr. 365, stowarzyszenie pod nazwą „Komitet Przemysłu Filmowego dla obrony Państwa" w Warszawie.

58.

Na zasadzie postanowienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 11 grudnia 1920 r. Nr. B. S. 3039 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków, Nr. 392, stowarzyszenie pod nazwą „Koło Siedlczan", z siedzibą w Warszawie, ul. Jezuicka 4.

59.

Na zasadzie postanowienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 16 grudnia 1920 r. Nr. B. S. 2918 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków, Nr. 395, stowarzyszenie pod nazwą „Polski fundusz wdów i sierot Wojennych", z siedzibą w Krakowie.

60.

Na zasadzie postanowienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 17 grudnia 1920 r. Nr. B. S. 1849 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków, Nr. 396, stowarzyszenie pod nazwą „Association Amicale des Français de Varsovie" (Zrzeszenie Przyjacielskie Francuzów w Warszawie), ul. Foksal 14.

61.

Na zasadzie postanowienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 18 grudnia 1920 r. Nr. B. S 2354 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków, Nr. 398, stowarzyszenie pod nazwą „Zrzeszenie Zawodowe Pracowników Polskiego Towarzystwa Czerwonego Krzyża", z siedzibą ul. Nowosenatorska 1.

62.

Na zasadzie postanowienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 21 grudnia 1920 r. Nr. B. S. 3057 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków, Nr. 399, stowarzyszenie pod naswą „Łowickie Kółko Myśliwskie", z siedzibą w Łowiczu.

63.

Na zasadzie postanowienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 23 grudnia 1920 r. Nr. B. S. 642 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków, Nr. 400, stowarzyszenie pod nazwą Towarzystwo „Posiłek" w Warszawie, ulica Grzybowska 31.

64.

Na zasadzie postanowienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 30 grudnia 1920 r. Nr. B. S. 1173 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków, Nr 401, stowarzyszenie pod nazwą „Związek Właścicieli Pensjonatów Warszawskich" w/m., ul. Bracka 4, m. 7.

65.

Na zasadzie postanowienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 31 grudnia 1920 r. Nr. B. S. 3012 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków, Nr. 402, stowarzyszenie pod nazwą „Służba Narodowa Kobiet" przy ulicy Krakowskie-Przedmieście 6/11.

66.

Na zasadzie postanowienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 31 grudnia 1920 r. Nr. B. S. 2975 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków, Nr. 403, stowarzyszenie pod nazwą „Związek Handlujących naftą olejami, sma-

rami, produktami chemicznemi oraz mydlarskiemi" w/m., ul. Widok 11.

67.

Na zasadzie postanowienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 31 grudnia 1920 r. Nr. B. S. 3068 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków, Nr. 404, stowarzyszenie pod nazwą „Polski Żałobny Krzyż".

68.

Na zasadzie postanowienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 31 grudnia 1920 r. Nr. B. S. 684 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków, Nr. 405, stowarzyszenie pod nazwą „Związek Zawodowy Lekarzy Weterynaryjnych Państwa Polskiego", ul. Wspólna 61, m. 10.

69.

Na zasadzie postanowienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 8 stycznia 1921 r. Nr. B. S. 3011 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków, Nr. 407, stowarzyszenie pod nazwą „Konfederacja Polska", ul. Wielka 31, m. 4

70.

Na zasadzie postanowienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 8 stycznia 1921 r. Nr. B. S. 2041 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków, Nr. 408, stowarzyszenie pod nazwą „Towarzystwo Rozwoju Życia Narodowego w Polsce" p. n. „Rozwój" w Warszawie, ul. Żórawia 2.

71.

Na zasadzie postanowienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 10 stycznia 1921 r. Nr. B. S. 2844 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków, Nr. 410, stowarzyszenie pod nazwą „Bractwo Strzelców Kurkowych", z siedzibą w Warszawie, ul. Szopena 3.

72.

Na zasadzie postanowienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 10 stycznia 1921 r. Nr. B. S. 6856 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków, Nr. 411, stowarzyszenie pod nazwą „Związek Majstrów Szlany miasta st. Warszawy" w Warszawie, ul. Nalewki Nr. 2*a*.

73.

Na zasadzie postanowienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 11 stycznia 1921 r. Nr. B. S. 2241 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków, Nr. 412, stowarzyszenie pod nazwą „Automobilklub Polski", z siedzibą w Warszawie, ul. Czysta 8.

74.

Na zasadzie postanowienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 12 stycznia 1921 r. Nr. B. S. 3097 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków, Nr. 413, stowarzyszenie pod nazwą „Polski Związek Odrodzenia", z siedzibą w Warszawie, ul. Szopena 14, m. 9.

Ruch służbowy

w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych w okresie czasu od 15 grudnia 1920 r. do 15 stycznia 1921 r.

Zarząd Centralny:

Mianowany:

Nieetatowy Filipowicz Michał—pomocnikiem referenta.

Zmarł:

Sekretarz Troszczyński Jan.

Władze Administracyjne II Instancji.

a) w Urzędzie Wojewódzkim w Warszawie:

Naczelnik Departamentu Manteuffel Ignacy posunięty z dniem 1 stycznia 1921 r. do V st. służb.

Naczelnik Kancelarji Byjos Stanisław posunięty z dniem 1 stycznia 1921 r. do VII st. służb.

Mianowani starszymi referentami:

Kiersnowski Kazimierz, Bigo Tadeusz Dr., Adamski Antoni i Boguszewski Stefan.

Mianowani referentami:

Mayzner Tadeusz, Kowalczewski Jerzy, Bilek Mieczysław, Jaworowski Kazimierz, Tworzy-

dło Józef, Ołpiński Józef i Olechowski Czesław.

b) w Urzędzie Wojewódzkim w Łodzi:

Naczelnik Departamentu Łyszkowski Władysłnw mianowany Inspektorem Starostw w V st. służb.

Mianowani starszymi referentami:

Raczyński Tadeusz Dr., Borysławski Leopold i Knapski Bolesław.

Mianowani referentami:

Koźmiński Władysław, Ładowski Mieczysław-Feliks i Markiewicz Władysław.

c) w Urzędzie Wojewódzkim w Kielcach:

Miauowani referentami:

Czerski Henryk, Rudnicki Kazimierz i Faliszek Wincenty.

Władze Administracyjne I Instancji.

a) w Komisarjacie Rządu na miasto stoł. Warszawę:

Moldenhawer Józef mianowany starszym referentem.

b) w Starostwach:

Mianowani Starostami:

Okulicz Stanisław	na pow.	Warszawski.
Podwiński Wacław	„ „	Płocki.
Gołąb Stanisław Dr.	„ „	Grójecki.
Olszewski Adam	„ „	Włocławski.
Gajewski Wacław	„ „	Skierniewicki.
Pirożek Franciszek	„ „	Kutnowski.
Czaykowski Antoni	„ „	Błoński.
Gniewosz Włodzimierz	„ „	Radomski.
Stamirowski Jerzy	„ „	Olkuski.
Kaczyński Stanisław	„ „	Wieluński.
Strzeszewski Zygmunt	„ „	Sochaczewski.
Wilski Feliks	„ „	Kolski.
Gutek Zygmunt Dr.	„ „	Słupecki.
Korsak Władysław	„ „	Radzyminski.
Wybranowski Roman	„ „	Płoński.
Kühn Kazimierz	„ „	Częstochowski.
Heyman Marcin	„ „	Rypiński.
Rembowski Marjan	„ „	Kaliski.
Wieczorek Jan	„ „	Miechowski.
Pinakiewicz Antoni	„ „	Gostyniński.
Morawski Franciszek	„ „	Pułtuski.
Hołyński Jan	„ „	Piotrkowski.
Brzęczek Stanisław	„ „	Łowicki.
Cisło Stanisław	„ „	Stopnicki.
Augustowski Jan	„ „	Koniński.
Bryła Stanisław Dr.	„ „	Przasnyski.
Jaroszyński Zdzisław-Maurycy Dr.	„ „	Rawski.
Dzwonkowski Ludwik	„ „	Nieszawski.

Mianowani referentami Starostw:

Łazarz Jan Dr.	w Pułtusku.
Jarmicki Mieczysław	„ Sierpcu.
Uramek Stanisław	„ Pułtusku.
Słowik Tadeusz	„ Warszawie.
Racięcki Marjan	„
Serednicki Roman	„ Olkuszu.
Borkowski Ignacy	„ Opatowie.
Krzewski Stanisław	„ Opocznie.
Wittek Karol Dr.	„ Kielcach.
Kaucki Stanisław	„ Włocławku.
Sypek Franciszek	„ Płocku.
Zbikowski Witold	„ Warszawie.
Staniszewski Władysław	„ Sochaczewie.
Znamierowski Stanisław	„ Radzyminie.
Klamborowski Bronisław	„ Rypinie.
Czapliński Kazimierz	„
Tański Bronisław	„ Sochaczewie.
Lenartowicz Ryszard	„ Miechowie.
Lechowski Józef	„
Łęski Mieczysław Dr.	„ Kielcach.
Buras Stanisław	„
Gierczak Józef	„ Końskich.
Bielawka Mieczysław	„ Będzinie.
Bratkowski Stanisław	„ Radomiu.
Witkowski Konrad	„
Piątek Stanisław	„
Klimecki Roman	„ Opocznie.
Studziński Bolesław	„ Włocławku.
Małaczyński Mieczysław	„ Sandomierzu.
Sokół Stefan	„ Kutnie.
Borszewski Rajmund	„ Płocku.
Winiarski Zbigniew	„ Przasnyszu.
Rucz Roman	„ Płońsku.
Sienkiewicz Michał	„ Skierniewicach.
Lamot-Wrona Wiktor	„ Końskich.
Gramatyka Józef Dr.	„ Iłży.
Cichy Ludwik	„ Włoszczowie.
Kurnikowski Ludwik	„ Stopnicy.

Drukiem P. Ambroziewicza, Warszawa, Jasna Nr. 8.